

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi T.W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. akt
I ACa 180/22,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 5 lutego 2025 r.,

odrzuca skargę.

M.L.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 grudnia 2024 r. (data prezentaty biura podawczego) T.W. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. akt I ACa 180/22. Skarżący wniósł o: (1) stwierdzenie „przewlekłości w sprawie postępowania dotyczącego umowy z dnia 12.10.2006r.”, (2) uznanie „wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt. IX Gc 247/09 z dnia 16.12.2009 r. za prawomocnie uchylony wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt. IX Ga 388/16 z dnia 30.09.2016r.”, (3) uchylenie „orzeczeń sądów gdzie podstawą uzasadnienia jest uchylony z 2009 r. wyrok bez rozpoznania trybu dokonanego wypowiedzenia nielegalnego - postanowień i wyroków”, (4) uznanie „nakazu zapłaty załączonego z dnia 13 lipca 2017 r. za ważny na skutek wniesienia sprzeciwu nieprawnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt. IX Gc 247/09 z dnia 16.12.2009 r. na podstawie

art. 405 KC - oraz nieważności skutecznego sprzeciwu Pozwanego postanowieniem z 3 kwietnia 2019 r. nie podpisanym (13 paragraf 2 KPC)”, (5) ustalenie „przewlekłości w rozpoznawanej sprawie umowy z dnia 12.10.2006 r. z naruszeniem prawa przez uznanie uchylonego wyroku za prawomocny i zasądzenie kwoty 20.000 zł jak stanowi ustawa - na rzecz Powoda”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”, „u.s.p.p.”), skarga powinna zawierać: (1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, (2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania oznacza wskazanie czasu trwania postępowania świadczącego o wystąpieniu przewlekłości oraz konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu. Wskazanie tych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała tj. jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle i czym zwłoka została spowodowana (postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 95/05; 7 czerwca 2005 r., III SPP 113/05, 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 11 grudnia 2013 r., III SPP 256/13; 10 czerwca 2020 r., I NSP 69/20).

Skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

W rozpoznawanej skardze skarżący nie wymienił żadnych uchybień ani wadliwości po stronie Sądu Apelacyjnego, które spowodowały naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Ich brak musi zatem zostać uznany za niedochowanie wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Pismo skarżącego nie zawiera właściwego uzasadnienia, co sprawia, że Sąd Najwyższy pozbawiony jest możliwości merytorycznego rozpoznania wniesionej skargi.

W związku z powyższym, na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

M.L.

[a.ł]